

Cropping Systems Project

Agricultural Technical Department

Summary

The Department of Agriculture in cooperation with the Division of Agriculture Economics of the office of the under-secretary of State, Ministry of Agriculture and Cooperatives and Kasetsart University has started in January 1977 a cropping systems research project in the farmer fields at four locations in Thailand. This project is supported technically and financially by the International Development Research Centre (Canada). The main objective is to perform the research work biologically and economically with the farmer's participation in the lowland bunded paddy fields. Four experimental sites have been selected namely Bangpae District, Ratchaburi Province, Inburi District, Sihngburi Province, Nakornratchasima Province (Korat) and Ubon Province to represent four different agro-climatic conditions. All sites are under rainfed conditions except Inburi which is partially irrigated. Past experiences indicated that some legume or vegetable crops grown before rice could be practiced successfully under rainfed conditions at Bangpae and Korat sites. A double crop of rice also could be grown during the monsoon season at ubon site. In order to attain the objectives of the project, close coordination among participating agencies must be established and transcending organizational boundaries.

โครงการจัดระบบการป้องกันชีวิทยา

นายคำเกิง จันทร์ปัญญา กองการข้าว กรมวิชาการเกษตร

โครงการวิจัยการจัดระบบการป้องกันชีวิทยา เป็นความร่วมมือระหว่างนักชีวิทยา และนักเศรษฐศาสตร์ ในกรุงเทพฯ ในการที่จะทำงานทดลองค้นคว้า ในระบบป้องกันชีวิทยา ของประเทศไทย ในพื้นที่ เดียว กันในรอบปี หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ คือ กรมวิชาการเกษตร โดยกองการ ข้าว และกองวิทยาการ กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการนี้ได้รับความช่วยเหลือในด้านงบประมาณ และวิชาการจากศูนย์ค้นคว้าพัฒนาการระหว่างประเทศ International Development Research Centre ประเทศไทย สถาบันในปี พ.ศ. 2520

วัตถุประสงค์ของโครงการนี้ คือ

1. เพื่อพัฒนาวิชาความรู้ทาง ๆ เกี่ยวกับการจัดระบบป้องกันชีวิทยา สำหรับมีไว้เพื่อ ที่มีการทำ ซึ่งอาศัยน้ำป่าอย่างเดียว และบริเวณที่อาศัยการชลประทานแต่เพียงบางส่วน ของประเทศไทย โดย

ก. ทำการศึกษาค้นควาระร่วมกันระหว่างสถาบันทาง ๆ และประเมินผล
เกี่ยวกับการจัดระบบป้องกันชีวิทยา ที่เกษตรกรกำลังใช้อยู่ในปัจจุบัน

ข. ทำการวิจัยในราษฎร์นั้น ในและการเกษตรกรรมและเศรษฐศาสตร์

2. เพื่อจัดตั้งโครงการปรับปรุงการทำงาน การวิจัยร่วม เกี่ยวกับการจัดระบบป้องกันชีวิทยา และให้กับวิชาการจากหน่วยงานทาง ๆ รวมมือกันปฏิบัติงานตามโครงการในส่วนภูมิภาค ที่มีอยู่แล้วในขณะนี้ อย่างเต็มที่

3. เพื่อให้เกษตรกรผู้มีรายได้โดยสามารถเพิ่มผลผลิตทางอาหารโดยใน ใช้กระบวนการที่ได้จากการวิจัยและการลงเสริมสร้างเกษตรกร

4. เพื่อให้นักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานการจัดระบบป้องกันชีวิทยา ได้รับการศึกษาและ

ฝึกอบรมครอ

งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดระบบปลูกพืชนี้ จะพัฒนาวิชาการใหม่สำหรับแหล่งที่มีการดำเนินการศักย์สูง และที่มีการลงประทานข้าวเป็นบางส่วน การทดลองจะกระทำในราษฎร์ โดยจะใช้เนื้อที่การทดลองประมาณ 1-3 ไร่ โดยมีผลการทดลองที่ทำจากสถานีทดลองเป็นพื้นฐาน การศึกษาวิจัยจะแตกต่างกันตามวิจัยในเขตทดลอง ซึ่งมีผู้ชำเรื่องน้ำไม่มี เป้าหมายของการปฏิบัติการทดลองนี้ คือ ต้องการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับการจัดระบบการปลูกพืช โดยปลูกข้าวเป็นพืชหลัก ซึ่งวิธีการนี้จะยังประโยชน์สุ่มทรัพย์ที่มีรายได้โดยการจัดระบบปลูกพืชซึ่งได้รับการคัดแปลงแก้ไขแล้วรวมทั้งวิธีการค้าฯ จะต้องได้รับการทดสอบและผ่านการวิเคราะห์ก่อนที่จะนำไปเผยแพร่แก่เกษตรกร โดยคำนึงถึงปัจจัยในการผลิตที่เกษตรกรมีอยู่ และผลกำไรทางค้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ เกษตรกรที่เป็นเจ้าของนาแปลงทดสอบที่ได้รับการคัดเลือกจะได้ทำงานร่วมกับวิจัยอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะได้เข้าใจถึงประโยชน์ของวิธีการปฏิบัติคั้งกล้าวทั้งหมด เกษตรกรที่เข้าร่วมกับวิจัยและแปลงสาธิตจะนี้ยังจะช่วยให้ความสนใจและทำประโยชน์ให้แก่เกษตรกรที่อยู่ในเขตใกล้เคียงด้วย คั้งนั้นควรที่จะต้องวางแผนวิจัยปฏิบัติและประเมินผลการวิจัยไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะเผยแพร่วิชาการใหม่ๆ แก่เกษตรกร นอกจากนี้จากการประสานงานระหว่างนักวิวัฒนา นักเศรษฐศาสตร์ และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมอย่างแข็งขันก็เป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง ข้ามขอบเขตของระบบการแบ่งส่วนราชการ โครงการนี้มีจุดประสงค์ที่จะทำการแก้ไขมีผู้ ตอบสนับสนุนอย่างลุกทั้งๆ ที่ไม่ได้แก่ห้องเรียนที่มีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดระบบปลูกพืช กล่าวคือ เขตห้องที่ลุ่มและทำการเพาะปลูกโดยอาศัยแทนที่น้ำ หรือมีการขอลประทานแต่เพียงบางส่วนของการเกษตร ของประเทศไทย คาดว่าภายในระยะเวลา 2 ปี หลังจากที่โครงการนี้เริ่มนั้น จะเกิดผลลัพธ์ที่เกษตรกรผู้มีรายได้โดย

โครงการได้คัดเลือกพืชที่สำหรับการปฏิบัติงานในเขตชนบทด้วยกัน 4 แห่ง คั้งนี้คือ อำเภอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดอุบลราชธานี โดยพิจารณาจากสภาพภูมิอากาศที่นิคมของตน และพลานุภาพทางค้านเกษตรกรรมและเศรษฐกิจของแต่ละแห่ง เป็นสำคัญ

สถานที่แห่งแรก คือ อินทร์บุรี เป็นเขตที่มีจังหวัดของคินตังแต่แบบคินหารายไปจนถึง คินเนี้ยวะและมีการขอประทานช้ายอย่าง อินทร์บุรีซึ่งอยู่ในภาคกลาง มีการท่านาเป็นอาชีพ หลัก หรือท่านาสลับกับการปลูกพืชไร่ เมื่อ ถ้าเขียว ถ้าเหลือง ข้าวโพดหวาน หรือถั่วลิสง ดัญญันน์เริ่มในเดือนพฤษภาคมและกินเวลาประมาณ 6-7 เดือน โดยที่ปริมาณและการออก ของปันมีความสม่ำเสมอพอสมควร ความภาระผู้คนแบบนี้ได้รับมาจากการชลประทาน จึงช่วยให้ สามารถมีน้ำไว้ใช้สำหรับการปลูกพืชต้นที่ 2 ในฤดูแล้ง โดยเนื่องจาก เกษตรกรแทบทุกครอบครัวมีเนื้อที่ดินครองประมาณ 30 ไร่ และประมาณ 58 % มีที่นาเป็นของตนเอง อินทร์บุรี เป็นแหล่งตัวแทนของนาลุมที่มีการชลประทานชวยช้าง ครอบคลุมพื้นที่หัวแม่ประมาณ 3-2 ล้านไร่ ที่สามารถจะปลูกพืชได้หลายครั้ง

สถานที่ที่สองแห่งที่ 2 คือ อ่าเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี โดยมีฐานปฏิบัติงาน คณควาอยู่ที่โรงเรียนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้งตั้งอยู่ในเขตอ่าเภอกำแพงแสน ครอบคลุม พื้นที่การบริหารงานของโครงการพัฒนาลุมพันแม่กรองใหญ่ อันประกอบด้วยจังหวัดกาญจนบุรี บางส่วนของจังหวัดสุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี และเพชรบุรี ชั้งตั้งอยู่ทางทิศ ตะวันตกและ ตะวันตกเฉียงใต้ของภาคกลาง ที่ถนนบางส่วนมีการชลประทานชนิดของคินมี หังแบบคินลุม และคินตอน มีการปลูกข้าวนานาส่วน ข้าวไว้ ถ้าเขียว ถั่วลิสง อ้อย และพืช ชนิดอื่น ๆ โดยเนื่องจาก เกษตรกรแทบทุกครอบครัวมีเนื้อที่ดินครองประมาณ 30 ไร่ สถานที่ ที่คล่องบางแพ เป็นตัวแทนของพื้นที่หัวแม่ ประมาณ 2.5 ล้านไร่ ที่สามารถจะทำการปลูกพืช ได้หลายครั้งคงไป

สถานที่ที่สามแห่งที่ 3 และ 4 คือ จังหวัดนครราชสีมา และอุบลราชธานี ชั้ง ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย คุณย์ปฏิบัติการคือที่ อ่าเภอพิมาย เป็น แหล่งตัวแทนแบบหนึ่งของเขตที่มีการท่านาโดยอาศัยแทนที่ปันของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณแบบนี้ปันจะเริ่มต้นในราวปลายเดือนเมษายน และต่อเรื่อยไปจนถึงเดือนพฤษจิกายน และระหว่างทันดัญญันน์ถึงกลางดัญญันน์จะมีภาวะเป็นแห้ง เกิดขึ้นประมาณช่วงละ 2-3 สัปดาห์ ควบ เหตุนี้ โอกาสที่จะเกิดฝนลงในระยะทันดัญญันน์มีประมาณ 30% การออกของปันเป็นแบบ

bimodal อันเนื่องมาจากการบริโภคของความเคลื่อนไหวของอากาศในบริเวณเขต草原 ดังนั้นโดยปกติแล้วพิมายจึงเป็นแหล่งที่มีการท่านไม่ต่อเนื่อง อาทัยน้ำฝน ควบคู่กับการปลูกพืชที่สามารถทนแล้งและเป็นพื้นที่เบาในตอนนั้นๆ เช่น ถั่วเชีย ถั่วลิสง และพืชผัก เมื่อเก็บเกี่ยวแล้วปลูกข้าวชนิดไวน้ำตลอดแสง หรือมีระดับน้ำปลูกข้าวพื้นที่สามารถเก็บเกี่ยวได้ในเดือนพฤษภาคม และปลูกถั่วเชีย หรือฟักทอง มันแก้ว มันเทศ เพื่อจะได้ใช้ประโยชน์จากความชื้นในดินที่เหลืออยู่ชนิดของดินในแบบนี้สัตห์แห้งแทรกดินร่วนไปจนถึงดินเหนียว ส่วนใหญ่เป็นดินจำพวก Low Humic Gley Soils Soils, Gray Podzolic Soils Alluvial Soils ซึ่งมีอายุทั้งหมดเกือบปีนhalb กลางและเก่ามาก ดินແสนนส่วนมากมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ เกษตรกรรมตัดละครอบครัวโดยเฉลี่ยมีเนื้อที่ดินครองประมาณ 30 ไร่ และประมาณ 90% มีเนื้อที่เป็นของตนเอง บริเวณแบบนี้เป็นคั่วแทนของพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๕.๔ ล้านไร่ ที่สามารถที่จะปลูกพืชได้หลายครั้งต่อปี

แหล่งทดลองที่อยู่บริเวณนี้ ซึ่งอาทัยน้ำฝนอย่างเดียว โดยปกติในตอนปลายฤดูฝนมักจะเกิดภาวะฝนแล้ง ฝนจะแล้งในระหว่างที่ข้าวกำลังໂผลร่วงและระยะออกดอกและขณะที่ข้าวกำลังจะสุกผันนั่นจะขาดไปอย่างจังหวันเสียหมดทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำที่จะมาหล่อเลี้ยงต้นข้าว ซึ่งตรงกับช่วงกันยั่นที่กำลังท่องเที่ยวกับในตอนนั้นๆ ที่มีปริมาณและการตกของฝนที่สม่ำเสมอ ดังนั้น การปลูกข้าวพื้นที่ในไวน้ำตลอดแสง โดยการหวานหรือการหยดหรือรอยเป็นแวดหันที่ในเดือนพฤษภาคม เพื่อเก็บเกี่ยวในเดือนสิงหาคม และบักคำข้าวพื้นที่ไวน้ำตลอดแสง เพื่อไปเก็บเกี่ยวในกลางเดือนพฤษภาคมสามารถที่จะกระทำได้ ระบบการปลูกอีกแบบคือปลูกข้าวพื้นที่ไวน้ำตลอดแสงหรือไม่ไวน้ำตลอดแสงก่อน และพอจากนั้นจึงปลูกถั่วเชีย ถั่วระด่าง ถั่วพุ่มหรือมันแก้วตามหลัง ดินในห้องที่แบบนี้เป็นชนิดเดียวกับพิมาย แทรกต่างกันเฉพาะลักษณะและความอุดมสมบูรณ์ เกษตรกรโดยเฉลี่ยตัดละครอบครัวมีเนื้อที่ดินครองประมาณ 25-30 ไร่ ประมาณ 80-90% เป็นเจ้าของนาเอง บริเวณนี้เป็นคั่วแทนของพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๕ ล้านไร่ ที่สามารถจะปลูกพืชได้หลายครั้งในรอบปี

จากการทดลองที่แล้วนานั้น งานจัดระบบปลูกพืชได้ดำเนินการอยู่ตามสถานีทดลองข้าวทั้งหมดครบทั้ง ๕ สถานี ที่ได้ทดลองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อำเภอคำเพ็งแสน และ

ในนารายณ์ชีวอยู่ใกล้กัน กับสถานที่ทดลองทั้ง 4 แห่ง นอกจากนี้แบบการปฐูก็พิชไก่กระทำในนากระในห้องที่ภาครถลงในจังหวัดลิงหนูรี อ่างทอง ขึ้นมา เมื่อปี พ.ศ. 2517 ทำการวิจัยระบบการปฐูก็พิชตั้งท่อใบนี้ ณ สถานที่ทดลองซึ่งกัดเลือกไว้ 5 แห่ง ของภาครถลงใกล้อ่าเภอินทร์บูรี คือ ปฐุกขาว-ขาว, ขาว-ขาวโพคหวาน, ขาว-ถัวเหลือง, ขาว-ถัวลิสิง ขาว-ขาวโพคหวาน-ขาวโพคหวาน, ขาว-ถัวลิสิง-ขาวโพคหวาน โดยมีเป้าหมายเพื่อศึกษาแบบการเพาะปฐุก ชี้แจงเหมาะสมกับห้องถังนั้น ๆ โดยคำนึงถึงผลกำไรและแบบที่เหมาะสมในด้านเศรษฐกิจและเพื่อปรับปรุงความอุดมสมบูรณ์ของคิน พร้อมห้องการใช้คิน นำ วิชาการและแรงงานที่มีอยู่แล้วอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด จากผลการทดลองนี้ แสดงให้เห็นว่าระบบการปฐุก ขาว-ขาวโพคหวาน-ขาวโพคหวาน เป็นแบบที่ให้ผลดีแก่เกษตรกรมากที่สุด ประมาณ $2\frac{1}{2}$ เท่าของการใช้ระบบการปฐุกขาว-ขาว และในปี 2519 ถูกย้ายมาอยู่แหล่งน้ำ ปี 2520 ได้มีการทดสอบระบบปฐุก็พิชในนากระ จำนวน 13 ราย ณ สถานที่ทำการทดลอง อ.อินทร์บูรี แปลงนาของ กษิกรรมเนื้อที่ทดสอบโดยเฉลี่ย 2.5 ไร่ ระบบปฐุก็พิชที่ทดสอบ คือ ขาว-ถัวลิสิง, ขาว-ถัวเหลือง, ขาว-ขาวโพคหวาน, ขาว-ถัวเชียว, ขาว-ถัวลิสิง-ขาวโพคหวาน, ขาว-ถัวลิสิง-ถัวเชียว สำหรับพันธุ์ขาวที่ใช้ คือ พันธุ์ กช.5 และ กช.7 ผลผลิตขาวโดยเฉลี่ย ประมาณ 821 กก./ไร่ สำหรับผลผลิตของพืชอื่น กำลังวิเคราะห์ตัวเลขอยู่

สำหรับสถานที่ทำการทดลองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่สถานที่ทดลองขาวพิมาย ในปี 2518 สามารถปฐุกถัวเชียว ก่อนดำเนินการโดยไก่ผลิตประมาณ 86 กก./ไร่ โดยอาศัยน้ำฝนอย่างเดียวและปฐุกในนาอุ่น งานทดลองปฐุก็พิชอื่นก่อนขาวในลักษณะน้ำฝนไก่ขยายออกไปพำนนากระ ใจลา ๆ กับอ่าเภอพิมาย จำนวน 3 ราย ในปี 2519 โดยไก่ผลิตถัวเชียว โดยเฉลี่ยประมาณ 64 กก./ไร่ และขาวที่ปฐุกตามถัวเชียวไก่ผลิตโดยเฉลี่ย 432 กก./ไร่ ในปี พ.ศ. 2520 งานทดสอบจัดระบบการปฐุก็พิช ไก่กระทำในนากระ จำนวน 20 ราย โดยมีระบบการปฐุก็พิช 5 แบบคือ ถัวเชียว-ขาว-ถัวเชียว, ถัวลิสิง-ขาว-ถัวเชียว, ขาวโพค ขาวเหนียว-ขาว-ถัวเชียว, แตงกว่า-ขาว-พักทอง, ขาวโพค/ถัวเชียว-ขาว-พักทอง เริ่มทำการทดลองใน ตนเกือน พฤหัสบดี ขณะนี้ได้เก็บเกี่ยวพืชแรกและกำลังวิเคราะห์ตัวเลขอยู่

สถานที่ทำการทดลองโดยอาศัยน้ำฝนอย่างเดียว อีกแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ จ.อุบลราชธานี จากสถิติน้ำฝนของจังหวัดนี้ การวางแผนทดลองจักระบบการปลูกพืชนั้น มีจุดมุ่งหมายที่จะปลูกข้าว 2 ครั้ง ในฤดูฝน หรือปลูกพืชอื่นก่อนหรือหลังข้าว ผลการทดลองปลูกข้าว 2 ครั้ง ในฤดูฝน ณ สถานีทดลองข้าวอุบลราชธานี ปี 2518 แสดงว่า ผลผลิตของข้าวไม่ได้ดีเท่าไหร่ 7 สตางค์/ชุด ปลูกโดยวิธีหยดคัน เคื่องพฤษภากาม โดยเฉลี่ย 491 กก./ไร่ เมื่อเก็บเกี่ยวข้าวเหล่านี้แล้วได้ปักดำข้าวไว้ต่อช่วงแสง 3 พันธุ์/ในเดือน สิงหาคม ให้ผลผลิตโดยเฉลี่ย 472 กก./ไร่ และในปี 2519 ได้เริ่มทดสอบงานจักระบบการปลูกพืชในนาปกสิกรจำนวน 6 ราย ในเขต อำเภอเมือง อุบลราชธานี ปรากฏผลว่าแปลงปลูกข้าว 2 ครั้ง ประสบปัญหานี้เรื่องการไว้ต่อช่วงแสงของพันธุ์ข้าวบางพันธุ์ไม่เป็นไปตามอายุที่เคยปลูกในสถานีทดลอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการควบคุมเวลาปลูกไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ทำให้ข้าวมีอายุนานกว่า และทำให้ข้าวที่ปลูกครั้งที่ 2 เลื่อนเวลาปลูกออกไป การวิเคราะห์ผลทางสถิติของงานทดลองระบบพืชในห้องที่ จังหวัดอุบลราชธานี ปี 2519 กำลังดำเนินการอยู่ ปี 2520 ได้ดำเนินการทดลองในนาปกสิกร จำนวน 20 ราย โดยมีระบบการปลูกพืช 5 แบบ คือ ถั่วฝักยาว-ข้าว, ข้าว-ข้าว, ข้าว-ถั่วลิสง, ข้าว-ข้าวโพดข้าวเหนียว ข้าว-ถั่วพุ่ม สำหรับพืชแรกได้ปลูกในเคื่องพฤษภากาม ได้เก็บเกี่ยวถั่วฝักยาวไปบ้างแล้ว สำหรับพืชอื่นที่ตามหลังข้าว จะได้ทำการปลูกปลายฤดูฝน

สำหรับผลงานจักระบบการปลูกพืช ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น ได้เริ่มดำเนินงานแต่ปี พ.ศ. 2517 ภายใต้มร.เวนิร์ รองมหาวิทยาลัยที่ อำเภอกำแพงแสน ได้มีงานทดลองเกี่ยวกับพืชแพรระหว่างข้าวโพด กับถั่วเขียว งานเบรียบเทียบพันธุ์ถั่วเขียว งานพืชแพรระหว่างอ้อยกับพืชอื่น นอกจากนี้ในปีถัดมาได้มีงานทดลองเพิ่มชนิดในและนอกมหาวิทยาลัย ในปี 2520 งานจักระบบการปลูกพืชของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้กระทำในนาของกสิกรในห้องที่ อ.บางแพ จ.ราชบุรี โดยศึกษาทั้งใน้านเกษตรกรรมและศูนย์ศาสตร์ ในสภาพนาอาศัยน้ำฝน

จากข้อมูลทั่ว ๆ ดังที่ได้กล่าวมานแล้วข้างต้น พ่อจะสรุปได้ว่า งานจัดระบบการ
ปฏิรูปที่ ก.รมน.วิชาการ เกษตรค้าเนินงานอยู่นี้ เป็นการรวมมือ ประสานงานกันหลายฝ่ายทั้ง
ภายในกรมวิชาการ เกษตรเอง และกับหน่วยราชการอื่น คือ สำนักปลัดกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นเพื่อบรรลุถึงเป้า
หมายความที่ได้วางไว้ จึงจำเป็นที่จะต้องรวมมือกันอย่างใกล้ชิด ใจดีขอปัญหาทั่ว ๆ แล้วสิ่ง
ข้างต้นระบบของทางราชการ โดยคำนึงถึงงานที่กระทำอยู่นี้เป็นงานทดลองคนควาเพื่อเพิ่ม
รายได้และการอยู่ดีกินดีของเกษตรกรที่ยากจน